

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 16.07.2014 r.

Prokurator Generalny

Wniosek do Prokuratora Generalnego o kasację nadzwyczajną **części postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie**

z dnia 07.10.2013 r., sygn. akt II Kp 1869/13

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, KRS 0000292939, organizacja pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, składający zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w sprawie sygn. akt VI Ds. 237/12 Prokuratury Okręgowej w Warszawie, składa uprzejmy wniosek do Prokuratora Generalnego o kasację nadzwyczajną postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 07.10.2013 r., sygn. akt II Kp 1869/13, w części dotyczącej utrzymania w mocy zarządzenia Prokuratora, w zakresie pkt. VIII.

Uzasadnienie

W dniu 17.01.2013 r. skarżący, Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, złożyło zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez posła na Sejm RP Marka Sawickiego, które miało polegać na publicznym podżeganiu przedsiębiorców prowadzących rzeźnię do przestępstwa z art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt (zwanej dalej: u.o.z.) - zał. nr 1.

W dniu 24.01.2013 r. Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie poinformował o dołączeniu zawiadomienia do innego toczącego się postępowania w sprawie sygn. akt VI Ds. 237/12 - zał. nr 2.

W dniu 18.06.2013 r. Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie umorzył śledztwo w sprawie VI Ds. 237/12, między innymi w pkt VIII swego postanowienia umarzając także postępowanie w sprawie, której dotyczyło zawiadomienie skarżącego z dnia 17.01.2013 r. - zał. nr 3.

Na powyższe postanowienie skarżący złożył zażalenie w dniu 29.06.2013 r. - zał. nr 4.

Zarządzeniem z dnia 10.07.2013 r. Prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie odmówił przyjęcia zażalenia skarżącego, między innymi w części dotyczącej czynu opisanego pkt. VIII postanowienia z dnia 18.06.2013 r., wskazując, że zażalenie zostało wniesione przez osobę nieuprawnioną - zał. nr 5.

Na powyższe zarządzenie skarżący złożył w dniu 19.07.2013 r. zażalenie. Skarżący zakwestionował odmowę przyjęcia zażalenia w części, w której zażalenie odnosiło się do czynu opisanego w zawiadomieniu z dnia 17.01.2013 r. Zażalenie wskazywało, że Prokurator dokonał oczywiście błędnej kwalifikacji prawnej czynu opisanego w zawiadomieniu, pomijając przepis art. 35 ust. 2 u.o.z. Następnie zaś Prokurator wykorzystał ten zabieg do uzasadnienia swojego stanowiska o braku uprawnienia skarżącego do podważania postanowienia - zał. nr 6.

Postanowieniem z dnia 07.10.2013 r., sygn. akt II Kp 1869/13, Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenia Prokuratora, w tym w części dotyczącej pkt. VIII - zał. nr 7.

Skarżący został tym samym bezprawnie pozbawiony prawa do instancyjnej kontroli orzeczenia z dnia 18.06.2013 r., sygn. akt VI Ds. 237/12.

Na podstawie art. 39 u.o.z. skarżący, jako organizacja społeczna, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, może wykonywać prawa pokrzywdzonego w sprawach o przestępstwa określone w art. 35 ust. 1, 1a i 2 u.o.z.

Skarżący zarzuca, iż Prokurator w pkt VIII postanowienia z dnia 18.06.2013 r., sygn. akt VI Ds. 237/12, w sposób celowy i wbrew podstawowym zasadom dokonywania subsumpcji stanu faktycznego do przepisów prawnych, przyjął taką kwalifikację prawną czynu, która wykluczała oparcie się na przepisach u.o.z.

Prokurator wskazał, poprzez opis czynu zawarty w pkt VIII, że przedmiotem postępowania był czyn polegający na podżeganiu do popełnienia przestępstwa z art. 35 ust. 2 u.o.z. („z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 i art. 34 ust. 1 – 4 ustawy o ochronie zwierząt”). W tej sytuacji oczywistym błędem jest przyjęcie przez Prokuratora ostatecznej kwalifikacji prawnej czynu jedynie z art. 231 § 1 kodeksu karnego (zwanego dalej: k.k.), zgodnie z którą nie zostało tym czynem w sposób bezpośredni zagrożone dobro prawne, którego ochroną zajmuje się skarżący. Wbrew zasadom

prawidłowego stosowania prawa Prokurator skupił się wyłącznie na kwalifikacji podmiotu, który miał popełnić przestępstwo, tj. na fakcie, że czynu miał się dopuścić urzędnik. Nie dostrzegł Prokurator oczywistej prawdy, że czyn podżegania do popełnienia przestępstwa z art. 35 u.o.z. może popełnić każdy - również nie-urzędnik. Dla popełnienia czynu opisanego w pkt VIII postanowienia z dnia 18.06.2013 r. nie ma zatem najmniejszego znaczenia, czy dopuścił się go urzędnik, czy nie-urzędnik (nawet jeśli faktycznie sprawca posiadał wówczas status urzędnika). Jednak Prokurator umyślnie i „na siłę” kwalifikuje czyn wyłącznie jako „urzędniczy”, a jednocześnie całkowicie pomija kwalifikację z u.o.z., czyniąc to w celu wytrącenia organizacji chroniącej prawa zwierząt, instrumentu kontroli instancyjnej postanowienia z dnia 18.06.2013 r. Wskazać również należy, że zgodnie z właściwymi zasadami dokonywania kwalifikacji prawnej czynu, przy subsumpcji czynu, który popełniony jest w jakiegokolwiek postaci zjawiskowej innej od sprawstwa, przywołuje się przepis ustawy karnej, do naruszenia którego dana postać zjawiskowa zmierzała. Zawsze więc podżeganie czy pomocnictwo do np. zabójstwa będzie kwalifikowane przy użyciu przepisu art. 148 k.k., nawet jeśli miał się ich dopuścić urzędnik, przekraczając przy tym swoje uprawnienia.

Zatem, zdaniem skarżącego, opis faktów (czynu) przyjęty przez Prokuratora w pkt VIII postanowienia z dnia 18.06.2013 r., sygn. akt VI Ds. 237/12, w sposób oczywisty nakazywał zakwalifikowanie go jako czynu z art. 18 § 2 k.k. w związku z art. 35 ust. 2 u.o.z. i z art. 231 § 1 k.k. i w związku z art. 11 § 2 k.k.

Tymczasem Sąd w postanowieniu z dnia 07.10.2013 r., sygn. akt II Kp 1869/13, nie odniósł się w sposób rzetelny do argumentów zawartych w zażaleniu skarżącego z dnia 19.07.2013 r. Sąd jedynie w sposób ogólny (hurtowo) argumentował co do wszystkich ośmiu czynów, których dotyczyło postanowienie o umorzeniu śledztwa, traktując je tymi samymi kategoriami i niezasadnie odmawiając skarżącemu statusu podmiotu wykonującego prawa pokrzywdzonego.

Opisany powyżej bezprawny zabieg Prokuratora i Sądu, uniemożliwił skarżącemu, tj. pozarządowej organizacji społecznej, należyte wykonywanie funkcji kontrolnych i realizację celów statutowych, co godzi w podstawy społeczeństwa obywatelskiego, nadto podważa zaufanie do praworządności organów stosujących prawo. W tej konkretnej sprawie, dotyczącej posła na Sejm RP (aktualnie sprawującego ponadto funkcję ministra rolnictwa), powstaje nieodparte wrażenie, że organy wymiaru sprawiedliwości za wszelką cenę postanowiły ochronić wysokiego urzędnika państwowego. Skutkiem tego skarżącemu w sposób bezzasadny odmówiono prawa do sprawiedliwego rozpatrzenia jego sprawy.

Zatem wniosek o kasację nadzwyczajną postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 07.10.2013 r., sygn. akt II Kp 1869/13, w części dotyczącej utrzymania

w mocy zarządzenia Prokuratora z dnia 10.07.2013 r. w zakresie pkt. VIII, jest w pełni uzasadniony.

- w załączeniu dokumenty wykazane w treści wniosku

PREZES
Stowarzyszenia Obrona Zwierząt
Agnieszka Lechowicz